

[J. Oskar Andersen.]

hvorigennem Nedlæggelsen af Jonstrup og Købet af Vordingborg Seminarium kunde blive os nogenlunde forstaaeligt; vi har ønsket Oplysninger om Jonstrups Bygninger og om, hvad Grunden derude skal anvendes til. Vi finder det ganske forfejlet, naar der ellers i saa høj Grad fra Ministerens og Tingets Side tales om Besparelser, at man vil styrte sig ud i store Udgifter, købe et Seminarium, om hvilket man nu fra det ærede Medlem Hr. Povlsens Side hører, at dets Forstander hellere end gerne vil af med det, saaledes at dette særdeles vel kunde være sket efter Lovforslagets § 3. Jeg forstaaer jo nu meget vel, hvorfor denne § 3 skulde falde bort, hvorfor dette Køb skulde trumfes igennem, saa man ikke kunde faa at vide, hvilke Bekostninger Staten vilde sætte sig i. Det forekommer mig, at det havde været rimeligt, om Ministeren havde svaret paa vore Spørgsmaal. Endvidere er der fra min Side stillet Spørgsmaal om Studenterseminariet, som Ministeren var saa ivrig efter at opretholde.

Ministeren har udtrykkelig gjort opmærksom paa, at det var ganske meningsløst at flytte et Statsseminarium til Vordingborg af Hensyn til Jernbanen. Det sagde Ministeren selv til os. Og det har jeg taget mig til Indtægt som Belæring.

Undervisningsministeren (Borghjerg):

Til det ærede Medlem, der nu talte, skal jeg kun sige, at jeg har i Udvalget omtalt visse Muligheder for Anvendelsen af Jonstrup Seminarium. Men det ærede Medlem kan ikke bebrejde mig, at jeg ikke kunde pege paa en aldeles bestemt Anvendelse, for det ærede Medlem og hans Partifæller stillede jo i Udvalget Forslag om Nedlæggelse af Femmers Kvindeseminarium og fortsætter: Det paahviler Undervisningsministeren i Rigsdagssamlingen 1934—35 at fremsætte Forslag om Betingelser for Afviklingen af Femmers Kvindeseminarium. Ikke et Ord om, hvordan disse Bygninger skal anvendes i Fremtiden! Altsaa kan det ærede Medlem ikke bebrejde mig noget, som han og hans Partifæller selv gør sig skyldige i.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Den højtærede Undervisningsminister har vel ikke glemt, at han selv i Udvalget har stillet Forslag om, hvordan de skulde anvendes, og at man kun ønskede at stryge denne Bestemmelse, fordi den Sag skulde forelægges Finansudvalget. Med Hensyn til Femmers Kvindeseminarium er der Tale om Bygninger, som Staten ved Prioriteter i allerhøjeste Grad er interesseret i. Med Hensyn til Vordingborg stiller Sagen sig anderledes. Her er Tale om et Køb, som er ganske unødvendigt og tillige utilstrækkeligt motiveret. Jeg har med Hensyn til Jonstrup ikke hørt andet, end at man har sagt, at man muligvis kunde bygge et Sindssygehospital der, og saa maa jeg sige: Tak Skæbne, hvad det vil blive for Udgifter for Staten! Den Maade, denne Sag er behandlet paa i økonomisk Henseende, forekommer mig at være ganske letsindig.

Ordføreren (Vilhelm Rasmussen): Jeg ser ikke nogen Grund til at gaa ind i en omstændelig Debat om det foreliggende Lovforslag til Trods for, at der fra Det konservative Folkeparti optræder ikke mindre end tre Ordførere i Sagen. Jeg vil derfor fatte mig ganske kort

Naar man fra konservativ Side har sagt, at her foreligger et nyt Forslag, maa jeg betegne dette som et Udslag af et ærkekonservativt Sind, for det, her foreligger, er jo i Realiteten noget, der var godt bekendt i Forvejen. Den hele Forandring bestaar i, at Betegnelsen for andre Seminarier er sat ind.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager fremhæver saa stærkt Frøken Langs Seminarium i Silkeborg og roser det, men dermed siger han jo ikke noget, som vi andre er enige i. Det, at dette Seminariums Dygtighed fremhæves, skal vel ikke betragtes som Udtryk for, at de andre Privatseminarier ikke er fyldestgørende. Men hvis de ærede Medlemmer ikke ved Fremhævelsen af Langs Seminarium vil sige, at de andre Privatseminarier ikke er dygtige, saa mister Argumentet jo netop sin Værdi, saa kan man ikke længere bruge den Betragtning, at dette Seminarium gør Fyldest, som en Grund til ikke at nedlægge Seminariet, for saa vilde man overhovedet ikke kunne nedlægge noget Privatseminarium, medmindre